

τὸν τόπον ὑπὸ Νέξης, ὀυθείως δὲ ὁ βασιλεὺς ἐξωλῆς
πόλεως ἴς τὸ πεδῖον σὺν τῷ αἰσώπῳ ἀφίκετο, καὶ
μέτρα ποιησάμενος ἔδωκε τῷ αἰσώπῳ. Ὁ δὲ αἰσώ-
πος εἵσας κατὰ γωνίαν τῆς Νεξέντος τότε τῆς ἀ-
ετῆς καὶ τῆς παιδῆς, διὰ τῶν θυλάκων τοῖς ποσὶν
ἀπαερίσας, καὶ μύτρα αὐτοῖς ἐπιδοὺς ἐκέλευσεν ἀ-
ναπλῆναι. οἱ δὲ ἴς ὕψος γινόμενοι ἐφώνηεν, δότε
πυλόν, δότε πλίνθον, δότε ξύλα, καὶ ὅσα πρὸς οἴκα-
δδομὴν χεῖ, ἀγάμηε ἡμῖν. Ὁ δὲ νεκλεναδῶ θεασάμε-
νος τῆς παιδῆς ὑπὸ τῶν αἰετῶν ἴς ὕψος ἀναφερομέ-
νης ἔφη, πόθεν ἐμοὶ πλῆνοι ἴσιν ἄνθρωποι. αἰσώπος
ἔφη, ἀλλὰ λυκῶνος ἔχει. σὺ δὲ θέλεις ἄνθρωπος ὢν,
ἰσοθεῶ ἐξίξην βασιλῆ. Ὁ δὲ νεκλεναδῶ ἔφη, αἰσώπε,
ἤτλημαι. Ὁ δὲ σε ἐρωήσω, ἀποκρίθημί μοι, καὶ φησὶ,